

8,500,000 Rbd. Mellem den Statsgjæld, som var antaget at ville være til 1. April 1850, var indbefattet en halv Million Creditbeviser, som ere blevne indløste i dette Aar, deels constant deels ved Obligationer; mellem Statsgjælden, saaledes som den antages at ville blive til 1. April 1851, er indbefattet saavel de Obligationer, som ere udstædte i Anledning af Loven om Krigsskade, som de Obligationer, som ville være at udstæde i Anledning af Loven om Hartkornets Egalisation. Den samlede Forøgelse af Statsgjælden af 8,500,000 Rbd., som disse to første constitutionelle Finantsaar ville fremvise, bestaaer af indenlandsk Gjæld $2\frac{1}{2}$ Million, og udenlandsk 6 Millioner. Udgifterne til Statsgjælden ere for dette Aars Finantslov opførte til 5,265,000 Rbd. De ville i foreliggende Finantsforslag finde den at være opført med circa 5,540,000 Rbd., altsaa udgjør det i det Finantsforslag, som nu foreligger, en Forøgelse af 275,000 Rbd. Den samlede Udgift til Statsgjælden for næste Finantsaar, eller 5,540,000 Rbd., er deels til Rente deels til Capitalafdrag. Disse sidste ville ifølge Forslaget udgjøre 181,000 Rbd. paa den indenlandsk Gjæld, og 1,131,400 Rbd. paa den udenlandsk. Forholdet i indværende Aar er omtrent det samme, det vil sige, for den indenlandsk Gjæld noget større, thi $\frac{1}{2}$ Million Creditbeviser maa indfries; for den udenlandsk noget mindre. Draager jeg derimod den Capitalafbetaling paa Statsgjælden, som skal finde Sted i indværende Finantsaar, nemlig 1,132,000 Rbd., fra Statsgjælden, som den beregnes at kunne være til 1. April 1851, saa vil den, naar den ikke forøges i indværende Aar, med Hensyn hvortil intet Forslag foreligger, være nedbragt fra 120,698,600 Rbd. til omtrent $119\frac{1}{2}$ Million. Den 1. Januar 1848 stillede Forholdene sig saaledes, at den danske Statsgjæld udgjorde paa det Nærmeste 105 Millioner. Maatte vi altsaa have gennemgaaet den hele Krisis til 1. April 1852, saa vilde den danske Statsgjæld være forøget med Forfjellen, som udgjør omtrent 14 Millioner, dog med Forbehold af al nærmere Afregning med de øvrige Dele af Monarchiet. Jeg maa imidlertid herved bemærke, at samtidigt med denne Gjælds Forø-

gelse har man tillige maattet gribe til at anvende Reservecapitalen. Hvad der fornemmelig kommer i Betragtning ved Reservecapitalen, er dens Beholdning af 3 pCt. Obligationer af det dansk-engliske Laan, som den 1. Januar 1848 var 849,000 Pund Sterling, nominelt Beløb, og den 1. April 1852 vil være aldeles opbrugt.

Jeg har troet at burde udtale dette aabent. Rigsdagen vil deraf see, hvorledes Statens finantstillestilling i sine Hovedtræk vil være den 1ste April 1852, sammenlignet med 1ste Januar 1848; og skjøndt det bitterligt er en Tilbagegang, tror jeg dog, at der ved nærmere Undersøgelse vil fremgaae, at denne Tilbagegang er mindre, end man skulde have ventet; og jeg holder mig forvisset om, at ligesom denne Tilbagegang ikke har virket foruroligende paa mig som Finantsminister, saaledes tror jeg ogsaa, at Udlandet vil vide at vurdere, at denne Tilbagegang ikke har været større, end at Danmark, uden at komme een eneste Dag for sildigt, har kunnet opfylde alle sine contractmæssige Forpligtelser i Ind- og Udlandet, som om det var i den dybeste Fred, (Hør! Hør! Bravo!), og det, skjøndt det stod alene med sine 13 à 1,400,000 Indvaanere om at bære en Statsgjæld, der vedkommer et Monarchi, som tæller 2,200,000. Det maa ogsaa erindres, at mellem den Statsgjæld, som jeg nævnte at ville være den 1. April 1852, er der indbefattet omtrent 2 Millioner, som kun uegentlig kunne kaldes en Forøgelse af Statsgjælden, idet de bestaae i de Obligationer, som ville være at udstede som Bederlag for Hartkornets Egalisation, og Statskassen har jo, som bekendt, mere end tilstrækkeligt Bederlag, beregnet efter 4 pCt., herfor i de forøgede Afgifter. Man kan saaledes rettelig kun sige, at Statsgjælden er forøget fra 1. Januar 1848 til 1. April 1852 med omtrent 12 Millioner Rigsbankdaler.

§ 26, som omhandler de overordentlige Statsudgifter, har jeg allerede før tilladt mig at berøre, og skal ikke videre dybde derved. Der staaer kun tilbage for mig ved denne Sag endnu at henlede Opmærksomheden paa § 27. Det er allerede Thing vil deraf see, at Regjeringen har foreslaaet ved den foreliggende Finants-